

Een andere Jezus?

Bijbelstudie bij 2 Korinthe 11:3-4 en 2 Korinthe 5:16-17

Inleiding

Paulus had in Korinthe het evangelie verkondigd zoals dat hem was toevertrouwd. Na zijn vertrek drongen echter anderen de gemeente binnen met een boodschap die afweek van wat Paulus had gebracht. Zij stelden de gelovigen een “andere Jezus” voor (2 Kor. 11:4).

De kern van Paulus' zorg is niet dat men over Jezus spreekt, maar **welke Jezus** men verkondigt. De prediking in Korinthe dreigde te verschuiven naar “Christus naar het vlees”: Jezus zoals Hij op aarde leefde, “geboren onder de wet” en wandelend binnen de kaders van het oude verbond (vgl. Gal. 4:4). Paulus daarentegen predikt Christus zoals Hij nu is: **de opgewekte en verheerlijkte Heer**.

1. Paulus' waarschuwing: afgetrokken van eenvoudige toewijding

Paulus schrijft:

“Maar ik vrees dat misschien, zoals de slang Eva door haar sluwheid verleidde, uw gedachten afgetrokken zullen worden van de eenvoudige en reine toewijding aan Christus.”

(2 Kor. 11:3)

Hij vreest niet alleen dwaalleer in abstracte zin, maar een verschuiving van focus: weg van Christus Zelf, weg van de eenvoud van het evangelie, naar een boodschap die geestelijk “anders” aanvoelt en uiteindelijk een andere richting op stuurt.

Daarom vervolgt hij:

“Want als iemand komt en een andere Jezus predikt, die wij niet hebben gepredikt, of als u een andere geest ontvangt, die u niet hebt ontvangen, of een ander evangelie, dat u niet hebt aangenomen—dan verdraagt u dat maar al te goed.” (2 Kor. 11:4)

Paulus is scherp. Hij noemt deze invloedrijke leraren zelfs ironisch “voortreffelijke” of “super-apostelen” (2 Kor. 11:5): mensen die gezag claimen, maar een boodschap brengen die de gemeente afleidt.

2. Historische achtergrond: de tweede brief aan de Korintiërs

De tweede Korinthebrief is geschreven vanuit Macedonië (vgl. **Hand. 20**) rond het jaar 56. De gemeente in Korinthe was enkele jaren eerder ontstaan tijdens Paulus' langdurige verblijf daar (**Hand. 18**). Die periode was onrustig en kende veel tegenstand.

Na Paulus' vertrek waren er meerdere arbeiders actief (zoals Apollos, over wie Paulus met waardering spreekt). Tegelijk groeide in Korinthe partijvorming en bleek de gemeente kwetsbaar voor leraren die zich als geestelijk gezag presenteerden, maar het evangelie verdraaiden.

De toon van 2 Korinthe is daarom fel: Paulus is diep bewogen om de gemeente en verdedigt zowel zijn bediening als de inhoud van de boodschap die hij had gebracht.

3. “Een andere Jezus”: dezelfde Naam, een andere prediking

Opvallend is Paulus' formulering: “een andere Jezus”. Meestal spreekt hij over “**Christus Jezus**”, “**Jezus Christus**” of “**de Heer Jezus Christus**”—namen en titels die wijzen op de verhoogde positie die God Hem gegeven heeft.

De boodschap die in Korinthe terrein won, richtte zich sterk op Jezus zoals Hij op aarde leefde: Zijn wandel, Zijn onderwijs, Zijn rol binnen Israël onder de wet. Dat is op zichzelf niet onwaar, maar Paulus' punt is: **als men daar blijft staan en het evangelie dáár laat eindigen, mist men de kern.**

Paulus' evangelie begint waar een “Jezus-naar-het-vlees”-prediking vaak ophoudt: **bij het kruis en vooral bij de opstanding en verhoging.**

Paulus vat de kern van het evangelie samen als: Christus stierf, werd begraven, werd opgewekt en is verschenen (vgl. **1 Kor. 15:1-4**). Het evangelie draait om de Gekruisigde die nu leeft: **de Heer.**

4. “Een andere geest” en “een ander evangelie”

Paulus noemt in 2 Korinthe 11:4 drie dingen:

1. een andere Jezus
2. een andere geest
3. een ander evangelie

Hier zit een belangrijke gedachte: een afwijkende prediking brengt vaak ook een **andere “wind”** mee—een andere geestelijke richting en uitwerking. De gemeente ontvangt dan niet alleen andere woorden, maar komt onder invloed van een ander “klimaat” (vgl. “wind van leer”).

In Galaten gebruikt Paulus vergelijkbare taal over een “ander evangelie” en zegt hij er direct bij: het is in werkelijkheid geen evangelie, maar een verdraaiing (Gal. 1:6-7). Het kan dezelfde woorden gebruiken en toch een totaal andere inhoud krijgen.

5. “Christus naar het vlees” — “nu niet meer”

In 2 Korinthe 5 schrijft Paulus:

“Zo kennen wij vanaf nu niemand naar het vlees. En als wij Christus al naar het vlees gekend hebben, dan kennen wij Hem nu niet meer.” (2 Kor. 5:16)

Paulus zet een duidelijke grens: er is een beslissende “vanaf nu”. Dat “nu” staat in het licht van Christus’ dood en opstanding.

Het is niet dat Paulus het aardse leven van Jezus onbelangrijk vindt. Wel zegt hij: **de actuele werkelijkheid is dat Christus is opgewekt en verheerlijkt**. Hem zo leren kennen—als de levende Heer—bepaalt de inhoud van Paulus’ prediking en ook de manier waarop gelovigen naar zichzelf en anderen leren kijken.

Daarom volgt:

“Daarom: als iemand in Christus is, is hij een nieuwe schepping: het oude is voorbijgegaan, zie, het nieuwe is gekomen.” (2 Kor. 5:17)

Het evangelie is niet: “probeer te leven zoals Jezus toen leefde.”

Het evangelie is: **God heeft in Christus nieuw leven aan het licht gebracht**. Wie in Christus is, wordt gerekend in die nieuwe werkelijkheid.

6. Geboren onder de wet (Galaten 4:4)

Paulus herinnert eraan dat Gods Zoon werkelijk “onder de wet” geboren werd:

“Maar toen de volheid van de tijd gekomen was, zond God Zijn Zoon uit, geboren uit een vrouw, geboren onder de wet.” (Gal. 4:4)

Dat betekent: **Jezus’ aardse leven stond binnen de bedeling van het oude verbond**. Hij kondigde het komende nieuwe aan, maar Zijn bediening voltrok zich in de tijd waarin de wet nog functioneerde binnen Israël.

Paulus’ bediening staat juist in het licht van Christus’ dood, opstanding en verhoging: de boodschap van de opgestane Heer, die nieuw leven en een nieuwe schepping openbaart.

7. Het evangelie dat Paulus ontving: niet naar de mens

Paulus benadrukt dat zijn evangelie niet van mensen afkomstig is:

“Want ik maak u bekend, broeders, dat het evangelie dat door mij verkondigd is, niet naar de mens is. Want ook heb ik het niet van een mens ontvangen of geleerd, maar door openbaring van Jezus Christus.” (Gal. 1:11-12)

Dit evangelie is geen menselijke religieuze opbouw, geen moreel programma, geen herhaling van “wat Jezus zou doen”. Het is een goddelijke mededeling: **Christus stierf voor allen en God wakte Hem op**—en dááruit volgt een nieuwe werkelijkheid, waarin God mensen anders rekent en anders leert kijken.

Conclusie: blijf bij de levende Heer

Paulus’ waarschuwing aan Korinthe blijft actueel. Het gevaar is dat men zich tevreden stelt met een Jezus die eindigt bij een aardse voorstelling: Jezus als leraar, voorbeeld, rabbi of moreel icoon. Dan wordt de kern van het evangelie uitgehold.

Paulus predikt Christus zoals Hij nu is: **de opgewekte en verheerlijkte Heer**. Dáár begint de blijde boodschap, dáár ligt de nieuwe schepping, en dáárin vindt de gemeente haar identiteit, hoop en kracht.

Bijbelgedeelten om te lezen

- 2 Korinthe 11:3-5
- 2 Korinthe 5:14-21
- 1 Korinthe 15:1-4
- Galaten 1:6-12
- Galaten 4:4-7
- Romeinen 10:9-10